

tillfredsstillende Maade. Hans Enke Rasmine Magdalene Marie, født Færch, er opført med en Understøttelse af 80 Rd., der udgjør ca. $\frac{1}{6}$ af Gjennemsnitsbeløbet af hendes afdøde Mand's Lon i hans sidste 5 Tjenesteaar. Hun har 3 uforsørgede Børn, er meget trængende og i enhver Henseendte værdig til Understøttelse.

De øvrige Understøttelser ere bevilgede ved tidligere Finanslove.

Om samtlige Enkers Trang, Alder og Børn ere de herved følgende Beviisligheder indkomne.

ad 8. Af det indsendte Overslag over Udgiften til Vedligeholdelsen af gamle Kongevei, Smallegaden, Fasanveien og Bærnedamsveien følger hoslagt en Afskrift.

ad 7. Ifølge Lov af 29de December 1862 kan til dette Arbeide anvendes et Beløb af indtil 155,000 Rd., som udredes paa den i Forordningen af 29de September 1841 § 15 for Hovedlandeveie foreskrevne Maade, dog saaledes, at i Anlægsomkostningerne afgaaer deels et Beløb af 10,000 Rd., som Monarchiets Finantser ville tilskyde paa Postvæsenets Vegne, deels et lignende Tilskud af 15,000 Rd., som forlods udredes af Nykjøbing Commune. Af den ovennævnte Sum er ved Finansloven for 1863—64 under § 14 Nr. 10 bevilget 47,500 Rd., men heraf forventes i dette Finantsaar ikkun at ville blive forbrugt ca. 1,000 Rd. Arbeidets Udførelse maa fordeles paa 2 Aar. I Finantsaaret 1864—66 antages den opførte Sum 80,000 Rd. at ville medgaae.

ad 9. Til nærmere Oplysning vedlægges en Fortegnelse over samtlige paagjældende Debitorer, hvilken Fortegnelse indeholder Oplysning om, hvad der for hver Enkelt's Bedkommenbe er passeret. Veikassens Tilgodehavende hos dem hidrører fra, at de ved Licitation eller Accord have paataget sig Hovedlandveiarbeider, som de ikke have fuldført paa contractmæssig Maade. Disse Arbeider have derfor maattet fuldføres ved Veivæsenets Foranstaltning, men da Licitationsbudene paa en stor Deel af disse Arbeider som Folge af Bedkommendes Ubejendtskab med Forholdene have været betydelig lavere end den Priis, for hvilken saadanne Arbeider virkelig kunne udføres, har dette medført forøgede Udgifter for Veikassen, hvilke efter Conditionerne skulle dækkes af Entrepreneurerne. Samtlige Debitorer have deels ikke været til at finde, deels viist sig aldeles ikke at eie Noget til Fyldestgjørelse af deres Gjæld, og Veikassens Fordringer hos dem maae saaledes betragtes som aldeles værdiløse. I Regnskabsoversigterne for de senere Finantsaar ere de skyldige Beløb indstillede til at føres til Udgift og Afgang i Regnskabet. Statsrevisoratet har imidlertid (jvfr. sammes Antegninger til Kongeriget's Regnskab for Finantsaaret 1861—62 Nr. 44) henviist denne Indstilling til Afgjørelse ved Finansloven.

ad II. B. 1 og 2. Disse Udgifter ere opførte med samme Beløb, som ere bevilgede for 1863—64 og kunne for Tiden ikke nedsattes.

ad II. B. 3. a. b. c. og d. Ligeledes.

ad II. B. 3. e. Det her opførte Beløb er overeensstemmende med den controllerende Ingenieurs Indstilling i den blandt Underbilagene i Afskrift vedlagte Skrivelse af 27de August 1863

Bed Finansloven for 1863—64 er til disse Udgifter bevilget 15,300 Rd., og der er saaledes foreslaaet en Forøgelse af 1,700 Rd., hvilket hidrører fra, at Omfanget af Arbeidet og dermed af Controllens Virksomhed stadig vozer. I Finantsaaret 1864—65 vil Controllen have at fore Tilsyn med Bygningen af ca. 26 Mil, og Drift og Vedligeholdelse af ca. 17 Mil Jernbane, tilsammen ca. 43 Mil. Medens en paalidelig og omfattende Control med disse betydelige og kostbare Arbeider er af stor Vigtighed, navnlig ogsaa i finantsiel Henseende, ere de foreslaaede Udgifter ansatte saa lavt, at en Nedsættelse af samme maa antages at ville sætte Controllen ud af Stand til at fyldestgjøre de Fordringer, som maae stilles til den.